

Vladislav II. a lev v českém erbu

České knížectví mělo nejprve v erbu orla. Kníže Vladislav II. se zúčastnil druhé křížové výpravy, bojoval v Turecku a na zpáteční cestě navštívil Byzantskou říši i Kyjevskou Rus. Potom společně s německým

císařem Fridrichem Barbarossou bojoval v Itálii a za statečnost získal od císaře titul krále a do erbu lva. Od té doby je **českým státním znakem lev**.

Po Vladislavově smrti se členové knížecího rodu Přemyslovců mezi sebou pohádali a dlouho se prali o trůn. Během 25 let se vystřídalo dvanáct různých panovníků. Nechybělo mnoho a český stát se mohl rozpadnout. Až v roce 1197 se podařilo boje ukončit. Vládu získal Přemysl Otakar I.

Japonsko – císař, samurajové a první šógun

Japonsko prožívalo velký rozkvět. Už stovky let tu vládli císaři, kteří tvrdili, že jsou potomky sluneční bohyně Amaterasu. U císařského dvora v Kjótu se rozvíjelo zjemnělé umění a literatura.

Ale císaři v té době už ztratili svou sílu. O skutečnou vládu soupeřily mocné šlechtické rody. Přitom rostl počet a vliv **samurajů**. Byli to válečníci z povolání, kteří se celý život cvičili v umění boje s mečem i v boji beze zbraně džiu-džitsu. V Japonsku začaly růst složité a důmyslné hrady, postavené tak, aby se v nich útočník ztratil. Byly plné pastí a tajných chodeb.

V roce 1185 zvítězil v boji o moc Joritomo Minamoto. Prohlásil se šógunem – vojenským velitelem Japonska. Od té doby neměl císař už žádnou moc a skutečným vládcem ostrovní země byl **šógun**. A tak to zůstane až do 19. století.